

Lehetőséget kaptam, hogy a 2023/24/1 félévet Mexikóban, az UDEM egyetemén töltsék. Az itthoni komplikált papírmunka után (nem igazán volt gyors válasz kintről), július közepén mentem ki 2 másik magyarral (Ádám és Marci). Mivel Monterrey felé Mexikóvárosban kellett átszállnunk, úgy döntöttünk eltöltünk 6 napot ott. Miután az első kultúrsokkok megvoltak, felmentünk Monterreybe. Itt a 40 fokba érkeztünk és ez a hőség szeptember végéig kitartott.

Én még kiutazás előtt szereztem szállást, egy lakásban laktunk 4-en. 2 tijuani sráccal, meg egy dánnal laktam együtt. Egymással angolul beszéltünk, és szerencsém volt velük, mert nagyon jó hangulat volt a lakásban. Az egyik mexikói sráccal már kimenetel előtt elkezdtem beszélgetni egy whatsapp csoporton keresztül, ami nagy pozitívum volt, mert együtt kerestünk szállást. A helyszín nagyon jó volt, mert 10perc sétára volt egy szupermarkettől, 13ra az egyetemtől, illetve egy taqueria volt a szomszédunk. Mindenkinek megvolt a saját szobája, és a konyha, nappali meg egy erkély volt a közös rész.

Az első pár nap csak ismerkedés volt, amihez az egyetem szervezett programokat is. Ezután volt egy nyitóbuli, majd elkezdődött az egyetemi élet. Minden nap voltak óráim, mivel 6 kurzust is felvettem, ebből 3 angolul 3 pedig spanyolul volt. Kreditek szerint 3 is elég lett volna, de szerettem volna szakmai tárgyakat is tanulni és ezek csak spanyolul voltak. Így a biztonság kedvéért felvettem angolul is pár tárgyat. Ezekon nagyrészt cserediákok voltak, úgyhogy itt is lehetett ismerkedni. A tárgyak nem voltak túl nehezek, de maximum 4szer lehetett hiányozni. Viszont egész sok beadandót kapunk, amit a következő órára kell elkészíteni. Így hétközben is van dolog az egyetemmel, az órákon kívül is. A spanyol tárgyak sokkal nehezebbek voltak a nyelvi nehézségek miatt, de a többi diák és a professzorok is nagyon segítőkészek voltak. Nekem úgy alakult, hogy helyiekkel meg internacionális barátaim lettek. Az egyetemen mexikóiakkal és külföldiekkel barátkoztam össze. Habár a magyart nem igazán használtam a fél év alatt, legalább elmondhatom, hogy az angolom és a spanyolom is eléggé sokat fejlődött.

Az egyetemi kampuszon egész sok étkezde, meg kiülős hely van, így kicsit sajnálom, hogy nem töltöttem annyi időt ott a félév első felében. Örökkel és kerítéssel van védve, mágneses diákigazolvánnyal lehet bejutni. Illetve egy kicsit leharcolt, de ingyenes konditerem is van. A félév alatt 7 buli volt az egyetem szervezésében a cserediákok számára. Ezekon a részvétel ajánlott, mert sok diákkal tud megismerkedni az ember, akár cseréken kívül is, mert az egyetemről is sokan jönnek. Ezen kívüli programok is vannak (főzés, túrák), de hamar beteltek a helyek, úgyhogy nem tudtam menni rájuk. Kinti barátokkal mentünk ki Monterrey főterére szeptember 9-én is, ami a helyi függetlenség napja.

A város nagyon nagy és az egyetem egy külváros szélén van. Tömegközlekedés nincs igazán, úgyhogy mindenhová Uberezni kell. De gyorsan el lehet jutni bárhová, mivel majdnem autópálya megy a városon keresztül. A szórakozó helyek a külváros közepén vannak, de Monterreybe is mentünk azért gyakran. Itt van egy nagy park, illetve minden szerdán csinálnak egy bulit a TEC cserediákjaival közösen, ahová szintén jó menni barátkozni helyiekkel, vagy a másik egyetem cserediákjaival. A városban sok a felhőkarcoló és érződik az amerikai hatás (kb 300km a texasi határ). Ezzel kicsit kontrasztban, minden irányban 1500m magas hegyek vannak. Ide jó program elmenni túrázni. A kilátás eszméletlen a városra. San Pedroban (ez a külváros, ahol az egyetem van), egy golfpálya is van ahová elmenni nagy élmény.

A félév során utazni is elmentem 2szer. Egyszer egy barátommal mentünk Guadalajarába, amit a mexikói kultúra bölcsőjének tartanak. A város annyira nem volt szép, de egyik külvárosa (Tlaquepaque) nagyon jó hangulatú volt. Illetve elmentünk a közeli Tequila-ba is, ahonnan a híres alkohol származik. Ezalatt az órákra online csatlakoztunk. Másodjára Közép-Mexikóba mentem 2 hétre hallottak napjakra. Itt 5 városba mentem. November 1.-én Guanajuatóból néztem a Dia de los Muertos felvonulást. Egész Mexikó nagyon színes, de ennek az ünnepnek a közelében még több a dekoráció. A második utazás után már csak heteim maradtak a félév végéig, úgyhogy kiélveztem az utolsó napokat a helyi barátokkal. A vizsgaidőszak nem volt megterhelő, mert sok tárgy a félévi teljesítmények alapján osztályoz (beadandók), vagy a félév végén prezentálni kell egy projektet. Úgyhogy írásbeli vizsgám nem is volt.

Az utolsó bulik és búcsúzkodás után utazni mentem. Mivel a kinti egyetem vizsgákkal együtt befejeződik december elején, itthon meg csak február közepén kezdődött a tavaszi félév, gondoltam kihasználom a 2 és fél hónapot és megismerem Dél-Mexikót, illetve Közép-Amerikát. A kalandnak majdhogynem semmi szervezéssel és 2 dátummal vágtam neki. December 25.én el kellett hagynom Mexikót, és február 7.én volt egy repülőutam haza Costa Ricából. Ez az út nem a csereprogram része, úgyhogy nem akarok annyit írni róla, de óriási élmény volt.

Mindenképpen ajánlott valami utazást csinálni kinn, mert nem tudhatod mikor kerülsz vissza. Mexikó egyik kedvenc helyemmé vált az emberek közvetlensége, a tájak, a kaja és kultúra miatt. De szerintem mindenki beleszeret, aki odamegy. A biztonság nem annyira rossz, mint előítéletek alapján gondoltam, de azért oda kell figyelni. Életre szóló tapasztalatokat és barátokat szereztem, de ahhoz, hogy élvezd kell a nyitottság és a spontaneitás a te részedről is.